

Kiritimati

Aznap titokzatos dolgok történtek a Pöttyös Hajón. A pihenőjét töltő Tücsi csengettyűk hangjára ébredt, de ahogy kinyitotta a szemét, a csengőszó elhallgatott, és ő nem látott senkit maga körül. Melákot a legfinomabb kókusz turmix illata ébresztette. Összefutott a nyál a szájában, szinte már az ízét is érezte, de amikor benyitott a konyhába, nem talált ott senkit. Pankát, aki a hajó orrában tett-vett, a levegőből aláhulló virágszirmok lepték el hirtelen. Hordó kutya körül egyszer csak tarka pillangók jelentek meg. Táncoltak a levegőben pár másodpercig aztán úgy tűntek el, mintha ott se lettek volna.

A kormánynál álló Pöttyös Kapitány nyakába szivárványszínben játszó szappanbuborékok potyogtak a semmiből. Nyurga pedig egyszer csak arra figyelt fel az árbockosárban, hogy furcsán fodrozódik a tenger a hajó mellett. Buborékok törtek a felszínre, mint valami pezsgőből, és apró halacszkák bukkantak fel. Kiugrottak a vízből, és szárnyra kapva átrepültek a hajó felett, hogy a másik oldalon eltűnjenek a víz alatt. A legénység egyik ámulatából esett a másikba. Pöttyös Kapitány maga köré gyűjtötte a tanácstalan legénységet, ők pedig türelmetlen kíváncsisággal várták, vajon erre is tud-e magyarázatot a Kapitány? Nem kellett csalódnium.

- Biztosan emlékeztek, hogy amikor erre a hosszú útra indultunk, azt ígértem csodák várnak ránk a nyugati hosszúság százötvenhetedik és az északi szélesség második fokán. Ezek a tünetek nem jelenthetnek mást, csak azt, hogy közelítünk a célunkhoz, és estére oda is fogunk érni.

- Ez valami elvarázsolt hely? – kérdezte Tücsi, némi aggodalommal a hangjában.

- Nem egészen, de mindenképpen varázslatos – folytatta titokzatosan Pöttyös Kapitány. - És hogy miért is jöttünk ide, szerintem hamarosan ki fogjátok találni. Addig is arra kérek titeket, csinosítsuk ki a hajót, és mindenki készülődjön, alkonyatkor vendégünk érkezik. Mindenki izgatottan, várakozással telve kezdett munkálkodni. Melák és Tücsi a fedélzetet súrolta, Panka és Nyurga girlandokat függesztett a hajó oldalára, az árbocokra pedig lampionokat aggattak. A hajó közben haladt, és ahogyan a kapitány mondta, késő délután valóban apró szigetek tűntek fel a látóhatáron. Mire sötétedni kezdett, már egészen közel értek. Amikor a napkorong aranyhidat festett a vízre, a legénység meggyűjtötte a mécseseket, Pöttyös Kapitány pedig megkérte Melákot, hogy hozza fel kabinjából a nagy utazóládát. Köréje gyűltek, és már nem is kellett tovább várni. Az egyik sziget felől aprócska csónak közelített feléjük. Oly gyorsan suhant, hogy szinte repült a víz felett. Pillanatok alatt megérkezett. Akkor látszott csak, hogy az egész egy nagyobbacska kókuszhéj. Mellőle repülő halacszkák bukkantak elő a vízből. Szivárványszínű buborékok vették kö-

rül őket, és virágszirmokat szórtak. A csónakból lepkék reppentek fel, és egy pöttöm kis hölgyet emeltek a fedélzetre. Virágsziromból a koszorúja, áttetsző fátyolból a köpenye, kezében pedig egy kis pálca, rajta csengettyűkkel. A pillangók óvatosan az utazóládára segítették, ő pedig megszólalt:

- Üdvözöllek Pöttös Kapitány, és köszöntelek titeket is – fordult a többiekhez. – Igaz nálunk nincsen hó, és nincsenek fenyőfák, de remélem, kellemesen fogjátok tölteni az ünnepeket!

Csodálattal telve állt előtte a legénység, míg Pöttös Kapitány be nem mutatta a törekeny jelenséget:

- Ó Kiritimati, a Karácsony sziget tündére!

A tündérke mosolyogva pukedlizett, a társaság pedig kitörő éljenzéssel fogadta, és hirtelen minden egyértelművé vált, amire a hosszú hajózás közben nem is gondoltak.

- Hiszen idő közben december lett, hiszen karácsony van! Boldog karácsonyt! – kiáltozták egymás szavába vágva. A nagy utazóládából előkerültek az ajándékok: Melák súlyzó-készletet kapott, Nyurga hullahopp karikát és zsonglőr buzogányokat, Tücsi egy hawaii gitárt, Panka igazgyöngy nyakláncot, Hordó kutycus pedig egy kényelemes, bélelt alvókösarat.

Persze a matrózok is készültek: Pöttös Kapitányt egy vadonatúj földgömbbel ajándékozták meg, amit teljes titokban, saját maguk készítettek. Megjelölték rajta azokat a helyeket ahol eddig jártak, minden szigetről és kikötőről színes képeket rajzoltak, és elhelyezték a földgömb megfelelő pontjain. Miután mindannyian békés és boldog karácsonyt kívántak egymásnak, Kiritimati elmondta, délelőtt már titkon felkereste a Pöttös hajót, hogy lássa, valóban ők közelednek-e. Miután megbizonyosodott felőle, ízletes gyümölcsökből igazi trópusi lakomát készített nekik, ami a parton várja őket. Csónakba pattantak tehát, és a lampionok fényénél a partra eveztek. A különleges, karácsonyi ünnepi vacsora után pedig Kiritimati tündérkét megajándékozták egy igazi, piros-pöttös kendővel.

VÉGE